TANGOU ÎN TRIUNGHI

Pavel i de Pavel i

DRAMĂ ÎN DOUĂ ACTE

Tangou în triunghi

Dramă în două acte

Personsje --

Călin-- dansator
Maria- dansatoare,partenera lui Călin
Laurenţiu- mafiot,cap de mafie
Patricia-- bussines ledy,bogătaşă
Eugen-- stăpînul restaurantului,prietenul lui Călin
Marta-- menajeră în casa lui Laurenţiu
Nicolai-- partenerul de dans al Mariei
D-nul Matei -- Ministrul culturii
D-nul Sandu-- adjunctul ministrului
Vizitatori,clienţi ai restaurantului lui Eugen,doi bodigarzi ai lui Laurenţiu
Doi sanitari
O pereche de dansatori

Actul I

Acţiunea se petrece în localul restaurantului lui Eugen.Restaurant cu platou de dans,la dreapta planul II –tejgheaua,lîngă tejghea,o uşă ce dă în odaia lui Eugen,la stînga o uşă ce dă în altă odaie,la mijloc o masă,în spate platoul de dans,pe primul plan trei mese pe orizontală.
Mesele sunt ocupate de clienţii care servesc din bucatele pe care le-au comandat deja. Cortina este de acum deschisă.

Scena I

Laurenţiu,Eugen

(Laurenţiu merge înainte şi Eugen îl urmează)

Laurenţiu (însoţit de doi bodigarzi,care merg unul înainte şi unul din urmă)— Te mai întreb o dată,ai înţeles ce ţi-am poruncit?

Eugen – Da,domnule.

Laurenţiu— Dacă-i aşa ,repetă ce ţi-am spus.

Eugen—Să fac o afişă cu anunţul că de mîine începe selectarea participanţilor la festivalul de dans ,, Tangoul de aur" care va avea loc peste 6 luni,adică peste jumătate de an.

Laurenţiu— Şi?

Eugen – Şi să pun afişa în faţa restaurantului.

Laurenţiu— Ce ai uitat?

Eugen—A,da.Să mai scriu în afişă că selectarea şi festivalul se va petrece în localul meu.

Laurenţiu— Asta mai urmează de văzut al cui este restaurantul!

Eugen—D-nule Laurenţiu ,nu mă luaţi din strîns,am să fac tot posibilul să găsesc bani pînă la sfărşitul lunii,şi apoi cu festivalul acesta poate a ieşi ceva venit.Vă voi întoarce banii!

Laurenţiu— Bine, vom mai vorbi pe tema aceasta.Acum să faci ce ţi-am spus!

(În scenă apar Călin şi Maria.Clienţii bat din palme cerînd dans,începe o melodie pe ritm de tangou,Călin şi Maria dansează.Între timp Laurenţiu şi Eugen ,ajung în scenă şi se duc la masa din dreapta I-ul plan. Laurenţiu priveşte la ei vreo două clipe şi strigă)

Laurenţiu— Gata!Opriţi muzica!Doamnelor şi domnilor,ne iertaţi,dar localul se închide pentru azi.

Un client—Dar nu s-a terminat dansul şi apoi nici nu-i ora de închidere.

Laurenţiu— Vă rog să fiţi buni şi să plecaţi,avem de făcut o revizie.(Clienţii se ridică pe rînd şi pleacă)

Scena II

Laurenţiu,Eugen

Laurenţiu- Eugen,cine este domnişoara ceea?

Eugen-Care domnule?

Laurenţiu-Acea care a dansat?

Eugen-A!Se numeşte Maria.Băiatul este partenerul ei de dans,sunt prieteni.Dansează aici şi cu aceasta îmi cîştig mai mulţi clienţi ,iar în schimb eu le ofer acoperiş asupra capului şi mîncare.Suntem mulţumiţi şi eu,şi ei.

Laurenţiu-Bine, transmitei domnişoarei...,cum ai spus c-o cheamă?

Eugen-Maria.

Laurenţiu-Da,Maria,să-i transmiţi că aş vrea să vorbesc cu ea.

Eugen-Nici o problemă.

Laurenţiu-Da mulţumesc.

Scena III

Laurenţiu,Călin,Maria,bodigarzii

(Eugen îi conduce pe Călin şi Maria la masa lui Laurenţiu şi-i prezintă unul altuia,acesta îi dă un bacşiş,Eugen pleacă)

Maria-Aţi dorit să vorbiţi cu mine,domnule?

Laurenţiu-Da luaţi loc.(Călin şi Maria se aşează)Domnişoară,vreau să vă fac o propunere:peste o jumătate de an ,aici în localul acesta va avea loc un festival de dans,cîştigătorul va primi un premiu bănesc în sumă de jumătate de milion de dolari şi cale deschisă spre festivalul mondial de dans la care grand priul este de două milioane.Văd că aveţi potenţial şi pot face aşa ca să fiţi cunoscută de toată lumea,să aveţi concerte cu săli de mii de spectatori şi să locuiţi în hotele de cinci stele. (Călin şi Maria se sfătuiesc şi socotind că-i o şansă dintr-o mie acceptă)

Maria- Dar ce se cere?

Laurenţiu-- Trebuie doar să cădeţi de acord.

Călin –Noi credem că e o idee bună şi...,acceptăm!

Laurenţiu-Bine,dar eu mă refeream doar la domnişoara Maria,nu şi la tine.

Călin- Cum?Am înţeles bine?

Laurenţiu-Da, destul de bine.

Călin-Afară nenorocitule,afară.N-avem nevoie de propunerile tale,nici de ofertele tale!(se repede la Laurenţiu,iar bodigarzii îl ţin şi-l aşează pe scaun la altă masă,păzindu-l.Maria încearcă să se ridice de la masă iar Laurenţiu o opreşte.)Marie ,cum poţi să mai şezi la o masă cu acest animal?Dacă nu împreună atunci nici unul!

Maria-Linişteşte-te,să-i explic domnului că eu fără tine nu plec nicăieri,aşteaptă.Domnule,trebuie să înţelegeţi că....

Laurenţiu-Nu domnişoară,dumneata trebuie să înţelegi că eu pot să-ţi pun lumea la picioare,să fii regina scenei,să fii stea,să trăieşti doar în lux şi să ai tot ce-ţi doreşti.Trebuie doar să vrei.

Maria—Dar nu pot,Călin este cea mai apropiată fiinţă pentru mine, nu mă pot îndura să-l las singur.

Laurenţiu- Ba poţi.Cine este el pentru tine,frate,soţ ,tată?

Maria –Nu,dar...

Laurenţiu-Nici un dar!N-ai nevoie de el,eu îţi voi aduce ca partener un profesionist care îţi va mări şansa să cîştigi,asta nu-i o problemă .Decide,(arată spre Călin),el în locul tău ar accepta!(Se ridică)Eu te aştept în maşină,zece minute!(Peacă.Bodigarzii îl urmează.Maria îl urmăreşte cu privirea,cînd el dispare ,se decide.Se ridică şi vrea să treacă în odaia din stînga).

Scena IV

Călin,Maria

Călin-Marie,unde te duci?

Maria-În odaie,după lucruri.

Călin-La ce-ţi trebuie lucrurile?

Maria-Plec Căline.

Călin-Cum pleci,unde?

Maria-Cu domnul Laurenţiu.

Călin –Cum poţi?Dar cum rămîne cu jurămîntul-şi la bine,şi la greu împreună mereu?!

Maria-Căline,înţelege că aceasta este unica şansă de a-mi schimba viitorul,altă posibilitate nu voi mai avea niciodată.Laurenţiu are dreptate,cine eşti tu pentru mine şi cine sunt eu pentru tine?Am crescut amîndoi la casa de copii, şi ce?Am fost tot timpul împreună,şi ce?A venit momentul cînd singură pot să-mi schimb viaţa.De ce încerci să-mi pui piedici?

Călin-Nu pleca,te rog!

Maria-Suntem buni prieteni,atît.Cum,tu nu-i doreşti fericirea celui mai bun prieten al tău?

Călin-Ba da,dar cel mai des, fericirea care o cauţi nu ştiu pe unde,se află chiar sub nasul tău.

Maria-Ce vrei să spui?

Călin-Te iubesc,Marie!

Maria-(Rîde)Nu îndruga prostii!(Se duce în odaie)

Scena V

Călin,Eugen apoi Maria

(Călin se aşează trist la masa din centru)

Eugen—(Cu o sticlă de vin şi două păhare se aşează lîngă Călin)(Turnînd)Să ştii că eu am observat demult ce simţi tu pentru Maria.Ce a spus,pleacă?

Călin –Da,pleacă.

Eugen—Nu-ţi face griji,nu pe mult timp pleacă!

Călin—Ce vrei să spui?

Eugen—Foarte curînd îşi va da seama de greşeala pe care o face şi va dori să se întoarcă la tine.

Călin—De ce crezi?

Eugen—Pentru că eu ştiu cine este Laurenţiu,ce fel de om este şi cine sunt pentru el femeile.Le foloseşte ca pe nişte păpuşi,apoi le aruncă în stradă ca pe un gunoi.

(Trece Maria cu lucrurile,Călin se ridică şi încearcă să-i spună ceva)

Maria-(Punîndu-i mîna la gură,îl sărută prietenește)Rămîi cu bine prieten drag!(Fuge)

Scena VI

Călin,Eugen

Eugen—Nu lua în cap,Căline,nu merită ea dragostea ta dacă n-a simţit-o pînă acum.Iartă-mă de expresie ,dar este o proastă.

Călin—(Aprins,sare la Eugen,îl întinde de haină)Cum îndrăzneşti,nu-ţi permit să spui asemenea vorbe la adresa Mariei.Nerodule, îţi sfarm mutra (Se răsteşte,dar Eugen nu se împotrtiveşte).

Călin (Revenindu-şi)Doamne,ce fac!Iartă-mă,prietene,m-au luat emoţiile înainte.

Eugen—Nu-i nimic,te înţeleg.(Toarnă)Ştiu că nu-i momentul potrivit,dar vreau să te întreb dacă nu ştii pe cineva care ar vrea să-mi cumpere restaurantul?

Călin—Dar ce,mai ai vre-un local?

Eugen—Nu,pe ăsta vreau să-l vînd.

Călin –De ce?

Eugen—Impozetele şi licenţa sunt foarte mari.Şi pe de-asupra creditorii m-au strîns la perete,mi-au dat o lună la dispoziţie pentru a întoarce banii.Ştii,restaurantul acesta este truda vieţii mele,în el am investit toţi banii pe care îi aveam,el este şi casa ,şi masa mea.Dacă nu mă achit cu creditorii,rămîn pe drumuri.

Călin—Dar cine sunt creditorii ăştea atît de răi şi neînţelegători?

Eugen—Mult stimatul domnul Laurenţiu!

Călin—(Enervat) Nemernicul!Acest animal este bun doar de distrus vieţi omeneşti!De doritori să cumpere restaurantul nu ştiu,dar dacă voi afla ceva ,de undeva,te voi anunţa neapărat.

Eugen—Îţi mulţumesc că măcar mai ascultat.

Călin—Nu face,iartă-mă te rog încă o dată că m-am aruncat asupra ta.

Eugen—Nu-i nimic.Căline,fă ordine şi dute şi te odihneşte.Mă duc şi eu să mă culc.(Pleacă)

Scena VII

Călin (Singur)

Călin—Cît e de greu să trăieşti pe acest pămînt,cît e de crudă viaţa şi ne dreaptă,unii trăiesc foarte bine,alţii foarte rău şi tot pe capul acestora cade ne

norocul.Peste tot numai mizerie,înşelătorie,cruzime,teror,dispreţuire şi toate acestea sunt nimicuri,nimicuri pe lîngă durerea inimii distruse.M-ai făcut una cu pămîntul,m-ai nimicit dragă Marie,mi-ai stins focul vieţii şi mi-ai adus în suflet întunericul!

Cîntec pe ritm de Tangou,
Călin îl dansează singur.

(1)

Uitam de rele ,de suspine,
Uitam de griji şi de nevoi,
Credeam în viaţă,credeam în tine,
Credeam în bine cu noi amîndoi.

R-f

Fă-mă te rog să te urăsc
Căci nu mai vreau să te iubesc,
Acuma vreau să te urăsc
Ca să nu te mai iubesc!

(2)

Vedeam în tine o rază de lumină
Ce-mi lumina tunelu-ntunecat,
Vedeam în tine scăparea divină,
Dar a venit trenul şi te-a luat

Scena VIII

Călin, Patricia

(Călin continuă să facă ordine în sală,ridică scaunele pe masă.Intră Paricia.)

Paricia-Bună seara,pot să vă deranjez?

Călin—Da,poftim,cu ce pot să vă ajut?

Paricia-(Întinde mîna) Patricia.

Călin—(Îi dă mîna) Călin.

Paricia-Ştiu,ştiu cum te numeşti,ce faci,ce-ţi place şi ce doreşti.

Călin—Da?De unde?

Paricia-Din inimă ştiu.Am rămas impresionată de tine chiar din prima dată cînd te-am văzut.Apoi am fost la toate numerele tale şi am început să simt pentru tine ceva ce n-am mai simţit niciodată pentru nimeni.

Călin –Nu înţeleg nimic.

Paricia-Ştiu ce s-a întîmplat cu tine ,cum suferi şi aş fi foarte bucuroasă să te ajut,chiar cu orice.

Călin—Nu înţeleg ce şi de unde?

Paricia-Te iubesc!

Călin—(În tulburare)

Paricia-Vreau să te ajut înţelegi?Te rog să-mi permiţi.Spune-mi,ce-ţi doreşti cel mai mult la moment,ca să-ţi dovedesc iubirea?Uite,vrei restaurantul acesta,ţi-l cumpăr!Eu am bani,mulţi bani şi pot să-ţi îndeplinesc orice dorinţă numai să-mi permiţi să te iubesc şi să fii cu mine.Eu te voi ajuta să-ţi revii şi să-ţi refaci viaţa!

Călin—(Gîndindu-se la replica cu restaurantul) Ce spuneai dumneata despre restaurant?

Paricia-În primul rînd,nu dumneata ,ci tu,iar în al doilea rînd,am zis că pot să ţi-l cumpăr dacă doreşti.

Călin—Da vreau.

Paricia-Nici o problemă,trebuiesc îndeplinite actele cu stăpînul localului.

Călin—O clipă(Iese şi se întoarce cu Eugen)

Scena IX

Călin, Paricia,Eugen

Călin—El este Eugen,stăpînul restaurantului,iar dînsa este Paricia,ar vrea să-ţi cumpere afacerea.

Paricia-Bună seara,unde vă sînt actele?Poţi să le aduci aici?

Eugen—Nu.

Călin –Ce?!

Eugen—Am spus nu pentru că nu trebuie să le aduc deoarece sunt la mine.În ultima vreme le port permanent cu mine,penru că mă tem să nu dau peste cineva care ar vrea să cumpere restaurantul şi să-l scap din mînă din cauză că nu nu am actele la mine.

Paricia-Poftim un cec curat,scrie suma pe care o vrei.

Eugen—(Înscrie suma) Gata!

Paricia-(Pune semnătura pe cec fără a privi la sumă) Aşa,poftim.

Călin—Cum aşa,nici nu te uiţi la sumă?

Paricia-Pentru fericirea ta nu mă interesează nici o sumă.

Călin—Vă mulţumesc!(Paricia îl priveşte într-un ochi) Îţi mulţumesc!

Paricia-(Căter Călin) Scoate-o tu în capăt cu întărirea actelor,iar mîine eu voi veni să ne înţelegem referitor la viitorul nostru,ne-am înţeles?

Călin—Da.(Ea-l sărută)

Patricia-- De festival nu-ţi bate capul ,vom participa şi noi.Nu te uita aşa la mine,am luat lecţii de dans în adolescenţă,ne vom isprăvi,o să le-o luăm înainte la toţi,vei vedea!Acum pa.(pleacă)

Călin—Pa.

Scena X

Călin ,Eugen

Călin—Iată Eugene că l-ai şi vîndut,acum nu vei mai avea probleme.

Eugen—Da,îţi mulţumesc din suflet,îţi mulţumesc!

Călin—Nu-i pentru ce,doar suntem prieteni.Şi deoarece acuma eu sunt stăpînul,îţi propun să rămîi să locuieşti şi să lucrezi aici cu mine.

Eugen—Sunt doar pentru.Pune aici semnătura şi-ţi mai mulţumesc încă o dată.Cu festivalul cum rămîne,să pun afişa de anunţ?

Călin— Pune-o,dacă festival,atunci festival, ce ne costă.Voi participa şi eu,voi cîştiga şi le voi arăta la toţi şi la toate că nu mă dau bătut aşa de uşor,

Eugen—Aşa să fie!

Călin—Pe mîine.

Eugen—Pe mîine.(Pleacă în odaia sa)

Călin—(Ridică ultimele scaune pe masă) Ei ce Căline,să începem deci o viaţă nouă!

(Melodia cîntecului lui Călin)

Cortina.

Actul II

Acţiunea se petrece în dormitorul Mariei din casa lui Laurenţiu.Este o odaie foarte luxoasă şi bine aranjată.La mijlocul scenei se află dormitorul,care este ca de regină,cu pînze ce atîrnă ,la stînga şi la dreapta de el două noptiere,iar în spatele lui un geam cu nişte draperii foarte frumoase şi bogate.La dreapta planul doi- uşa de intrare,la stînga-dulapul cu haine,pe uşa căruia este o oglindă mare.

Cîteva haine aruncate pe podea şi pe dormitor.Patul nu este aranjat,lîngă el sticle de şampanie,deşarte

(Cortina se ridică pe o melodie ce este fredonată de Marta,care vine să facă ordine în odaia Mariei)

Scena I

Marta (singură)

Marta-- (intră) Hm,nici nu mă aşteptam la altceva,iarăşi totu-i întors cu fundul în sus.Măi,măi ce fată!Pat ne aşezat,haine aruncate peste tot,numai pe lustră nu-s,cît se poate neică!Ori spune-i,ori nu-i spune,tot pe a ei o ţine,parcă ar face-o într-adins.Iată,fără de aceasta nici că se putea,iarăşi două sticle.În fiecare zi cîte două sticle de şampanie,ca şi cu porţia dragă,parcă are de îndeplinit o comandă.O să dea cu oiştea în gard fata aceasta,îi spun,tot îi spun,dar ea nu înţelege şi gata!Ei,dar pe de altă parte o înţeleg,n-are altceva a face decît să bea,să doarmă toată ziua cît încape şi să-şi facă de cap.N-are nici un pic de atenţie de la robotul acesta de Laurenţiu,el nu vine cu zilele pe acasă,iar cînd vine nici nu vorbeşte cu ea,parcă nici n-o observă neică.În ultima vreme ea este tot mai îngândurată şi mai tristă,s-a lăsat de repetiţii,a uitat că festivalul bate la uşă şi ea nu este în formă,pe băiatul acela,Nicolai,partenerul ei de dans, îl neglijează.El sărmănelul vine în toată ziua să facă repetiţii,dar ea-l fugăreşte .Iată chiar adineauri a fost aici dar n-a găsit-o şi s-a întors înapoi.O să ajungă rău fata aceasta dacă o s-o mai ţină aşa.Da...,mi se pare că ea tînjeşte după fostul ei prieten, dar eu sunt rea de gură şi ce spun se adevereşte.O,iat-o că vine .

Scena II

Marta,Maria(ameţită)

(Maria vine de la o serată.Pe parcursul acestei scene Marta o desbracă pe Maria şi o ajută să-şi pună pijamaua)

Maria—(cu un buchet de flori şi un păhar cu şampanie) O,Marta.Bună seara Marţolică,ce se mai aude pe la noi?Cum o mai ducem(sughiţă)?Ce-ţi mai face grădinarul,ai?(rîde)

Marta—O ducem bine,dar tu mai ai s-o duci?(arată la pahar)

Maria-(ironic) Ce vrei să spui, că nu te înţeleg?

Marta—Înţelegi destul de bine ce vreau să spun,gîndeştete la tine,nu-ţi spun să te gîndeşti la altcineva, unde ai să ajungi dacă ai s-o mai ţii tot aşa.

Maria- Marţolică,nu-ţi face griji,totul o să fie bine.

Marta—Nu-mi fac griji,doar că-mi pare rău cînd te văd cum îţi distrugi singură viaţa.

Maria—E prea tîrziu Marto să mă mai gîndesc la asta,e prea tîrziu.

Marta—Ba nu-i nici un tîrziu!

Scena III

Maria,Marta ,Laurenţiu

Laurenţiu—(intră şi o priveşte lung pe Maria,către Marta) Poţi ieşi.

Marta—De ce?

Laurenţiu—Ieşi ţi-am spus! (Marta iese,către Maria) Iar ai băut,bravo n-am ce zice,bravo.

Maria-Iar.

Laurenţiu—Chiar că,altceva n-ai a face?Dar de fapt de altceva nici nu eşti în stare,ce să mai vorbim.(se aude soneria la uşă) Marta.Marta ,răspunde,ştiu că eşti după uşă,Marta!

Marta—Da ,domnule.

Laurenţiu— Vezi cine e!

Marta—Da, domnule.

Laurenţiu— Aştepţi pe cineva?

Maria—Nu,n-aştept pe nimeni.

Marta – Este iar d-nul Nicolai,a întrebat dacă doriţi să faceţi repetiţii şi dacă nu,atunci cînd să vină.

Maria – Spunei că nu vreau şi nici n-o să mai vreau,nu-mi trebuie,să nu mai vină mai mult!

Marta – Am înţeles.(iese)

Laurenţiu— Apoi da ,la ce-ţi trebuie!Poimîine este festivalul care-ţi poate schimba viaţa,dar ţie nu-ţi trebuie!Nu faci decît să bei şi să bei,eşti un om pierdut,o alcoolică!

Maria—(încearcă să-l lovească) Ce?!

Laurenţiu—(Îi dă o palmă,ea cade jos,el din picioare asupra ei) Ce-ţi permiţi? Cum îndrăzneşti, fato?Nimeni, niciodată nu a încercat să ridice mîna asupra mea,chiar de încerca, rămînea fără de ea ,dar tu?Drept cine te crezi?(se porneşte să iasă)

Maria—(îl apucă de picior) Iartă-mă nu mi-am dat seama ce fac.

Laurenţiu—(îi dă cu piciorul,vrea să iasă) Vită!

Maria— (încearcă să-l oprescă,fuge după dînsul) Iartă-mă!

Laurenţiu—(o îmbrînceşte pe dormitor) Eşti o proastă,o proastă fără de margini,te joci cu focul şi nu-ţi ştii locul ,fato!Singură ,cu mîna ta, ţi-ai stricat viaţa şi fericirea în momentul cînd ţi-ai lăsat prietenul,Călin sau cum îl mai cheamă.

Maria—Da ,Călin.

Laurenţiu— Te-ai gîndit doar la tine,la fundul tău iar la ceilalţi nu!

Maria—Taci ,nu-mi mai turna şi tu sare pe rană,ştiu şi singură că am făcut o prostie.

Laurenţiu—Te-am stimat,mai ales la început cînd lucrai în sudoarea feţii să devii o dansatoare bună,cînd ştiai măcar pentru ce munceşti şi trăieşti, iar acum scuipi în tot şi nu vrei să participi la festival,Prostia mileniului! Acum pentru mine eşti un loc gol,un nimeni,o cîrpă,nu mai vreau să te văd în ochi!

Maria—Să ştii că şi eu simt aceeaşi pentru tine.

Laurenţiu—Da?Ce mai spui!

Maria—Spun.Te urăsc şi nu te pot suferi,mi-i silă de tine,nu te pot vedea în ochi!

Laurenţiu—Puţin îmi pasă!

Maria—Voi pleca de la tine!

Laurenţiu—Ha-ha!N-ai decît.Ce,crezi că eu voi umbla din urma ta ca prostul de Călin?Nu fata mea ,n-ai decît,numai că nu ştiu unde te vei duce şi la cine,cine are nevoie de una ca tine?!(iese)

Maria—Taci,taci!

Laurenţiu—(iese şi dă peste Marta care asculta la uşă şi cade cînd se deschide uşa) Of,muieri!

Scena IV

Maria,Marta

Maria—(plîngînd) Nu mai pot,m-am săturat,m-am săturat de tot,nu mai vreau viaţă de stea, concerte,nimic!Nu mai vreau să-l văd în ochi pe mizerabilul de Laurenţiu!Mi-i viaţa distrusă şi nu mai ştiu cum să trăiesc mai departe.

Marta—Întoarce-te la Călin.

Maria—Uşor de zis.

Marta—Dute şi vorbeşte cu el,cere-i ajutor,cere-i iertare!

Maria—Da,dar nu pot.Nu mă lasă obrazul,mi-i ruşine şi apoi nu ştiu cum el va reacţiona .

Maria—La urma urmei ,încercarea vină n-are,încearcă,vezi,dacă îţi va reuşi,bine,nu,mai vedem noi ce vom face.

Maria—Ai dreptate,ce mă costă.

Marta—Uite aşa îmi place.

Maria—Dar totuşi eu nu mă pot duce deodată.Dute mai bine tu şi-i vei transmite ce-ţi voi spune,bine?

Marta—Păi,ştiu eu...

Maria—Te rog!

Marta—Bine!Hai spune ce să-i transmit.

Maria—Îţi mulţumesc!

Marta—Lasă mulţumescul,că nu m-am dus încă.

Maria—(vinovată) Scuze!

Marta—Hai,zii.

Maria—Spune-i,spune-i că aş vrea să-l văd,să vorbesc cu el,că recunosc că nu m-am comportat frumos,că-mi cer iertare şi că am nevoie de ajutorul lui.

Marta—Da?!Eşti sigură că asta vrei să-i spun,de ce să nu-i zic direct că ai rămas singură,pe drumuri şi n-ai unde şi la cine trage?

Maria—Nu se poate,voi arăta în ochii lui ca o proastă şi mă voi înjosi.

Marta—(apart)De fapt aşa şi este!(ei)Bine,am înţeles ce să-i transmit.Mîine dimineaţă mă duc la dînsul.

Maria—Îţi mulţumesc.Acum dute şi te culcă,şi mă eu culc,sunt foarte obosită.noapte bună.

Marta—Noapte bună.(iese)

Maria—Doamne,oare cum va reacţiona?

Scena V

Călin,Patricia

Acîiunea se petrece în restaurantul lui Călin,care este reparat şi într-o stare de elită,camera care era a lui Călin,acum este birou.În aceea-şi seară,Călin şi Patricia , pregătesc numărul lor de dans.

(După ce au dansat)

Patricia – Ei,cum ţi se pare,o să-i lăsăm pe toţi cu buza umflată!?

Călin—Nu ştiu.

Patricia – Ce înseamnă nu ştiu?! Zi da,da ,da !Dacă am trecut toate pătrimele şi semifinala,vom trece şi finala,pe care o vom cîştiga,zi da!

Călin – Da,da,da,aşa o să fie,noi suntem cei mai buni şi o să-i facem pe toţi!

Patricia – Bravo,aşa te vreau. Te iubesc! (îl sărută şi-l trage de mînă în odaia din stînga) (Noapte)

(Dimineaţa. Călin este la tejghea.)

Patricia—(iese din odaia din stînga) Bună dimineaţa iubitule.

Călin—(întinzîndu-i ceaşca de cafea) Bună dimineaţa Patricie.

Patricia—(îl sărută) Te-ai trezit demult?

Călin—De o oră,tu cum te-ai odihnit?

Patricia—Minunat,după bătaia pe care mi-ai dat-o aseară am dormit ca o mieluşea.

Călin – Mă bucur.

Patricia—Şi eu,ba chiar mai mult ca tine şi ştii de ce?

Călin – De ce?

Patricia—De aceea ,iubitule,pentru că de acum 6 luni de zile,nu mai ştiu ce-i singurătatea şi tristeţea.Acum am doar dimineţi însorite şi nopţi fierbinţi ,alături de tine.Îţi mulţumesc Căline!(îl cuprinde strîns)

Călin—Şi eu îţi mulţumesc că mai ajutat să-mi revin la viaţă,tu eşti singurul om în care pot avea încredere!

Patricia—Aşa ,ajunge cu melancolia,ce a fost,a trecut,trebuie să ne gîndim la festivalul de mîine şi la viitor,dar crede-mă că ne aşteaptă un viitor ca-n poveşti!

Călin—Te cred!

Patricia—Iubitule,ia ghici unde mă duc eu acum?!

Călin—Unde?

Patricia—Plec dragule să întocmesc actele pentru restaurantul proaspăt cumpărat,aseară,pentru tine,cu ocazia că suntem de jumătate de an împreună.Ei,ce zici de cadou?

Călin—Foarte bucuros!

Patricia—Dar de afacerea noastră care merge strună,trei localuri într-o jumătate de an,fantastic,nu?

Călin—Formidabil!(se sărută)

Patricia—Bine ,plec căci deja întîrzii.

Călin—Ai grijă de tine.

Patricia—Da,şi tu.Pa te iubesc!(iese)

Călin—Pa.(ia ceaşca de cafea şi o duce la tejghea)

Scena VI

Călin ,Marta

(Călin toată scena o duce de după tejghea)

Marta—(intră) Bună ziua.

Călin—Bună,cu ce vă pot ajuta?

Marta—Dumneata eşti Călin?

Călin—Da.

Marta—(apart) Proasta,ce băiat a lăsat şi la cine s-a uitat!(lui Călin) Eu sunt Marta,menajera Mariei.

Călin—Care...Marie,nu cunosc nici-o Marie.

Marta—(apart) Aha,iată-l pe altul cu nasul pe sus!(lui) Nu bate capul,ştii destul de bine despre cine vobesc,m-a trimis să-ţi comunic ceva.

Călin—Nu vreau să aud nimic de ea!

Marta—(ironic) Ei vezi,dar zicea-i că n-o cunoşti.Ea a spus că...

Călin—Ţi-am zis că nu vreau să aud de ea!

Maria—Măi,măi,măi,vrei tu sau nu vrei,oricum voi vorbi!

Călin—(indiferent) Vorbeşte.

Marta—Mai pe scurt- a rămas singură, pe drumuri,n-are unde trage, recunoaşte că a greşit,că-i vinovată şi că este o proastă,s-a dezis chiar şi de participarea la festival.Nu a vrut să vină singură,fiind că îi este ruşine şi se teme că o vei respinge.Îşi cere iertare şi te roagă s-o ajuţi.Gata,eu ţi-am spus ce-am avut a-ţi spune,la revedere.(iese)

Scena VII

Călin,Eugen

(Călin umblă emoţionat,intră Eugen)

Eugen—Căline,ce-i cu tine,ce-ai păţit?

Călin—Nimic.

E**ugen**—Cum adică nimic,mă crezi chior?Ce ai?

Călin—N-am păţit nimic ţi-am spus!

Eugen—Stai,omule,ce te aprinzi?

Călin—Scuză-mă ,dar n-am chef de vorbă acum.

Eugen—Lasă,nu-i nimic,doar suntem prieteni.Şi totuşi,spune-mi,prietene,ce ai?

Călin—A fost aici...

Eugen—(cointeresat) Cine?

Călin—A fost menajera Mariei.

Eugen—(ironic) Care Marie?

Călin—Care ?! Maria.

Eugen—(ironic) Maria ta?

Călin—Da.

Eugen—Şi?

Călin—Şi!Şi mi-a spus că ea este într-o situaţie dificilă...

Eugen—(ironic) Care ea,Maria?Nu-mi vine a crede.Cum de a dus-o atît de mult?!

Călin—Termină!

Eugen—Bine ,gata ,tac.Şi ce mai departe?

Călin—A zis că s-a certat cu Laurenţiu şi acela a alungat-o,că –şi recunoaşte greşeala,s-a dezis chiar de festival.Mă roagă s-o iert şi s-o primesc la mine,înapoi.

Eugen—(rîde) Nu ţi-am spus eu că Laurenţiu nu stă mult de vorbă cu femeile?Nu ţi-am prezis eu aceasta de la bun început?(ironic) Dar nu-i prea tîrziu acum să-şi ceară iertare,ai?!

Călin—Nu ştiu.

Eugen—(rîde) Vezi,vezi! (iese,zîmbind)

Scena VIII

Călin,Patricia

(Călin se aşează îngîndurat la o masă,intră Patricia)

Patricia— Bună,iubitule, (îl sărută) cum merg treburile?

Călin—Bine.

Patricia—Poftim,doua bilete pentru deseară, la teatru, ,la spectacolul „Tangou în triunghi”,apoi vom merge la un restaurant foarte prestigios,ca să serbăm aniversarea de jumătate de an de cînd suntem împreună,am rezervat o masă lîngă fereastra ce dă în grădină.Cum crezi,cine este proprietarul restaurantului?!

Călin—Cine?

Patricia—Tu!

Călin—Eu?

Patricia—Da.Dar în grădina lui ce crezi că este?

Călin—Ce?

Patricia—Un automobil foarte luxos,ce zici,al cui e?!

Călin—Al meu.

Patricia—Al tău,iubitule ,iar după aceea ,cum crezi unde vom pleca?

Călin—Unde?

Patricia—La un hotel de cinci stele unde vom continua serbarea doar noi în doi! (îl sărută,el e rece) De ce taci,nu te bucuri?

Călin—Ba da.

Patricia—Nu,nu,pari a fi schimbat,ai tu ceva pe suflet,ce s-a întîmplat?

Călin—Nimic,totu-i în regulă.

Patricia—Căline,eu nu-s oarbă,ce ai? (îşi aduce aminte că a văzut-o pe marta traversîd strada) Ia stai puţin,eu am văzut o femee pe stradă,nu cumva era menajera deşteptei celeea de Marie? Da,mi se pare că era chiar ea,a fost aici,ce a vrut?

Călin—N-a fost nimeni aici,iar eu..., mă simt puţi rău,îmi va trece.

Patricia—(suspectă,dar încercînd să pară liniştită) Bine.Eu mă duc pînă în birou să iau nişte hîrtii,apoi voi merge acasă să fac repede un duş,să-mi schimb hainele,apoi voi ve veni după tine să mergem la restaurant.

Călin—Bine. (Patricia se duce în birou,apare Maria)

Scena IX

Călin,Maria apoi Patricia

(Maria intră repede şi fericită)

Călin—(uimit,şocat) Maria?... (ea se porneşte spre el) Ce cauţi aici,parcă i-am spus Martei că nu vreau să te văd şi să te aud?!

Maria—(tulburată) Dar ea mi-a zis că tu mă aştepţi şi vrei să vorbim!(îşi dă seama că Marta i-a făcut un hatîr) Ei,Marto,Marto,dai ochii tu cu mine! (îşi ia inima în dinţi) Căline,ascultă-mă te rog.

Călin—Nu vreau!

Maria—Ascultă-mă doar ,să-ţi spun ce mă doare.Dacă mă vei înţelege ,bine,dacă nu,fie cum doreşti.

Călin—Bine,vorbeşte.

Maria—Iartă-mă,dacă poţi, ,m-am gîndit numai la mine,iar la tine,nu.Îmi recunosc greşeala,am fost o proastă fiind că nu am înţeles că mă iubeşti ,eram cu mintea zburdalnică.Hai s-o luăm de la început,te iubesc,Căline,iartă-mă!

(Apare Patricia,dar îi vede pe ei vorbind. Se retrage înapoi şi ascultă)

Călin—(rece)Nu vreau!

Maria—Te rog!

Călin—Nu vreau şi nici pot,acum o am pe Patricia,care mă înţelege,care a fost lîngă mine atunci cînd mi-a fost mai greu,care m-a ajutat să-mi iau viaţa din nou!

Maria—Dar eu te iubesc!

Călin—(se scapă cu vorba) Şi eu te iubesc!...Însă nu pot s-o las,mă simt dator faţă de ea,a făcut atît de multe pentru mine.Nu pot să procedez ca un porc,nu,nu pot.

Maria—(cu lacrimi în ochi) Te iubesc,Căline,...hai să încercăm s-o luăm de la început!

Călin—(se înăbuşă,se ţine să nu plîngă)Nu pot.

Maria—E clar.Rămîi cu bine!(pleacă capul şi iese.) (intră Patricia)

Patricia – Ce-i cu tine iubitule,nu-mi place cum arăţi?

Călin – Nu-i nimic,e-n regulă.

Patricia – Ştii ce ,ia hai şi tu acasă,o să faci un duş rece,o să iei nişte pastile şi-o să-ţi revii.Lasă că de restaurant,Eugen va avea grijă!

Călin – Cred că ai dreptate,să mergem! Eugene,Eugene!

Eugen – Da ,ce-i acolo?

Călin – Noi ne ducem acasă,tu vezi să fie totul bine şi aranjează sala pentru mîine.Bine!Te rog!

Eugen – Am înţeles.(Călin şi Patricia pleacă)

Scena X

Eugen

(singur,aranjează sala pentru festival)

Eugen – Aşa ,să aranjez sala.Dar ce-i aici de aranjat, iată asta o pun aici,aceasta aici,ce mai e? Aha aceea,aceea, a-a-aici.Asta o aşezăm aşa,aceasta puţin o îndrept,uite aşa.Gata!Acuma rămîne doar să vină ziua de mîine.Interesant ce va fi mîine? Simt că ceva o că fie ,dar ce? Ei de acum ce va fi ,o să vedem mîine,mîine.(intră pe uşa din dreapta.A doua zi.)

Scena XI

Călin,Patricia,Laurenţiu,Maria,Marta,Eugen,Nicolai,d-nul Matei,d-nul Sandu,doi sanitari,o pereche de dansatori

Laurenţiu--- Bună ziua stimaţi spectatori,iată-ne ajunşi şi la finala festivalului de dans ,,Tangoul de aur", care a fost plănuit acum jumătate de an de zile,vă mulţumim că sunteţi alături de noi şi susţineţi aceste tinere talente.Aşa deci,în finală au ajuns

3 perechi şi deoarece o pereche şi-a retras candidatura din probleme de sănătate(priveşte lung la Maria care este în sală),vom privi doar două perechi. Acum daţi-mi voie să vă prezint reprezentanţii juriului—d-nul Matei,ministru al culturii;d-nul Sandu- adjunctul ministrului culturii şi preşedintele juriului –în persoana mea d-nul Laurenţiu.Începem deci.Vizionare plăcută!

(Vine în scenă o pereche de dansatori,îşi prezintă numărul,după ce termină,se închină şi părăsesc scena)

Laurenţiu – Vreau să vă aduc la cunoştinţă,stimaţi spectatori ,că notarea o vom face după ce se prezintă toate echipele,adică amîndouă.Să vină deci a doua pereche!

(Vin în scenă Călin şi Patricia,încep dansul şi după vreo două acorduri lui Patricia i se rupe tocul de la pantofi,cade şi se loveşte rău)

Călin—Patricia,Patricia ce-i cu tine ,mă auzi,poţi să te mişti? Chemaţi salvarea,mai repede! Patricia!

(Laurenţiu se ridică în picioare ,dar nu se mişcă)

D-nul Matei – Ce s-a întîmplat,puteţi continua sau vă scoatem din competiţie?

Călin—Scoteţi-ne,nu vedeţi că nu se poate mişca!

Patricia – Nu!Staţi puţin!Aşteptaţi o clipă! (se aude sirena,vin doi sanitari) Căline,tu trebuie să continui dansul, să cîştigi acest festival în ciuda oricărui fapt,nu-i lăsa să te scoată din competiţii!

Un sanitar – Unde vă doare,simţiţi ceva?

Călin – Cum să continuu fără tine,nu vezi că nu te poţi mişca!

Patricia – Aici mă doare (arată la inimă) Nu cu mine,ci cu Maria!

Călin – Cum! Nici decum!

D-nul Matei – Ce face-ţi,continuaţi?

Patricia – Da,am spus mai mai aşteptaşi puţin!Ba da Căline,şi încă cum!

Călin – Nu!

Patricia—Călin, Prostuţule,ea te iubeşte,nu înţelegi,plîngea în faţa ta,iar tu stăteai rece ca de piatră,cu toate c-o mai iubeşti şi tu încă,poate chiar şi mai tare decît pînă a te lăsa!Da v-am auzit vorbind.Iart-o,şi întoarce-te la dînsa!

Călin—Nu pot.

Patricia—Poţi!

Călin—Dar cum rămîne cu tine?M-ai ajutat cu atîtea şi mă simt dator faţă de tine,pot zice că-ţi datorez viaţa!?

Patricia—Nu-ţi bate capul de mine.Ştii,Căline,trebuie să-ţi destăinui un secret,Laurenţiu este fratele meu mai mare.

Călin—Ce!?

Patricia—Da.De mici copii am rămas fără de părinţi şi el mi-a fost şi mamă,şi tată,şi frate.Se străduia să-mi dea tot de ce aveam nevoie,să nu duc lipsă de nimic,dar nu avea de unde cîştiga bani,şi a intrat într-o bandă mafiotică,apoi cu timpul a ajuns capul bandei,dar de fapt nu-i om rău.Acum eu am crescut mare şi

el încă îmi dă tot ce vreau şi ce-i cer.Odată am intrat în acest local unde te-am văzut pe tine,Căline,mi-ai plăcut şi i te-am cerut.Laurenţiu mi te-a dat.

Călin—Să mori,nu alta!

Patricia—Dar asta nu înseamnă că nu te iubesc.Te iubesc,te iubesc la nebunie aş fi în stare să fac orice pentru tine,însă nu pot fi fericită lîngă tine,cînd tu nu eşti fericit lîngă mine.Văd că n-ai uitat-o pe ea,simt că te tragi cu tot corpul,cu tot sufletul spre dînsa---- poftim,îţi dau voie,eşti liber.

Călin—Dar...

Patricia—(sanitarii o ridică pe catargă şi o duc spre ieşire)Nici-un dar.Omul care iubeşte este fericit doar atunci cînd acela pe care-l iubeşte—este fericit.Iar tu poţi fi fericit doar alături de ea.Aşa că,adio,fiţi fericiţi!

D-nul Matei – Întreb ultima dată continuaţi sau vă eliminăm din concurs!

Patricia – DA,continuăm!Marie, ieşi în scenă şi continuaţi dansul!Ridică-te şi fă măcar un lucru înţelept!Auzi,Marie!!!(este scoasă de sanitari)

Scena XI

Călin,Maria

(După ce Călin a petrecut-o pe Patricia,se uită la Maria ,îi întinde mîina şi –i dă din cap să iasă,Maria iese . Se iau de mînă şi fug repede pe platou,se dă muzica,ei dansează pînă la capăt)

Coboară cortina,apoi se ridică

Laurenţiu – Cine a cîştigat?!

Cortina.